

Güdümlü Demokrasi

– Halit Durucan · 20 Eylül 2024

GÜDÜMLÜ DEMOKRASİ

Demokrasi veya el erki, halkın yasaları müzakere etme ve yasal düzenlemelere karar verme yetkisine veya bunu yapmak için yönetim görevlilerini seçme yetkisine sahip olduğu bir yönetim biçimidir.

Demokrasilerde genel olarak hükümet biçimi üç ayrı başlık altında değerlendirilir:

- a-) Başkanlık cumhuriyetleri: Yarı başkanlık cumhuriyetleri.
- b-) Mutlak monarşiler: Tek parti tarafından yönetilen devletler.
- c-) Yürütme başkanı olan parlamenter cumhuriyetler.

Bir ülkede yönetim erki, halkı arasında dil, din, ırk ve görüş farkı gözetiyorsa bu tam gelişmiş demokrasilerle asla bağdaşamaz. Böyle bir sistemin görüldüğü ülkelerde yönetim erkinin kendi ideolojilerini halka dayattığı anlaşılır. Bu dayatma halkın, düşüncelerini, giyim-kuşamını, ideolojilerini, yaşam biçimlerini, hak arama etkinliklerini ve inanç biçimlerini kontrol altına alır. Bu aşamaları tamamlayan yönetim erki, gelecek neslin de kendi ideolojilerine ve dini inançlarına uygun olmasını sağlamış olur.

Bu hedeflere varmak zaman alsa da böyle bir toplum inşa etmek isteyen yönetsel anlayış, sabırla

hamlelerini yeri ve zamanı geldikçe yapar. Uzun, orta ve uzun vadede oluşturduğu bu toplum ya da böyle bir nesil üzerinden iktidarını uzun yıllar devam ettirmenin amacını güder. Nihai hedefe varabilmek için önceki yönetim biçiminin çok kötü, zararlı ve din dışı olduğu palavralarını ele geçirdiği basın ve medya gücüyle halkın zihnine pompalar. Bu propaganda araçlarıyla yıkılacak rejim için önce bir alt yapı oluşturmuş olur; sonra da oluşturulan yeni nesil üzerinden oy alarak; sözde demokrasinin gereğini yerine getirerek yeniden seçilir ve ülkeyi yönetmeye devam eder.

Aslında demokrasi ve cumhuriyet gibi bir niyeti olmayan bu zihniyet, nihai hedefine varana kadar demokrasi ve cumhuriyet aşığı gibi görünmeye özen gösterir ki, bunun adına maskeli siyaset ya da riyakarlık denilmektedir.

Bu zihniyet düşünen, sorgulayan ve yeri geldiğinde tepki gösteren bir halk kitlesini kendi zihniyetine uygun görmez. Bu sebeple, eğitim kurumlarında teknolojiye değil, dinsel öğeleri öne alan eğitim müfredatını uygular. Böylece biat kültürüyle uyuşturulmuş bir nesil ortaya çıkarmış olur. Böyle bir nesil, çektiği sıkıntıları “Allah’ın lütfu” olarak gördüğü için fakirliğin, sıkıntıların ve ülkenin içine düştüğü açmazların sebebini asla düşünmez, düşünemez.

Bu tür yönetimler, yönetimi ele geçirdiğinde devleti devlet yapan tüm kurum ve kuruluşları kendine bağlar. Genellikle ehliyetsiz ve liyakatsiz bakanları, bürokratları göreve getirir. Atadığı bakanlar tecrübeli, bilgili ve donanımlı olsa dahi tek bir kişinin vereceği talimata göre görevini yapmak zorundadır. Bu yönetim anlayışıyla bir ülkenin kalkınıp, ilerlemesi asla beklenemez. Tek kişinin yönetimine terk edilmiş bir yönetim anlayışında çeşitlenen ve derinleşen sorunların ortaya çıkması garipsenecek bir durum değildir. Bu hastalıklı zihniyetler, kendinden kaynaklanan sorunları görmez, görmek istemez. Çünkü kendisi üst akıldır; her şeyi herkesten daha iyi bilir. Sorumlular daima bakanlar, bürokratlar ve basın-medya kuruluşlarıdır. Bu nedenle; “tek kişinin sözüyle yönetilen ülkelerde demokrasiler güdümlü demokrasilerdir” diye düşünsek, sanırım yanlış düşünmüş olmayız.